

community

Novoapostolska Crkva širom svijeta

03/2018/HR

Okružni apostol Bernd Koberstein u miru

Uvod:
Oduševljivati za
Isusa Krista

Služba Božja:
Hodati s Isusom po vodi

Crkvena nauka:
Izbor – između ponude
i naloga

Novoapostolska Crkva
International

Oduševljavati za Isusa Krista

Draga braćo i sestre u vjeri,

Evandjelje ukratko sažima Božje spasenjsko djelovanje opisom Isusova rođenja, smrti na križu, njegovog uskrsnuća i ponovnog dolaska. Vjera u Isusa Krista i ponovno rođenje iz vode i Duha put su u trajno zajedništvo s Bogom. To je Evandjelje, to je dobra odnosno radosna vijest.

To Evandjelje želimo prenijeti svojoj djeci i svojim bližnjima. Da, kao kršćani smo pozvani i izabrani pronositi dalje tu vatru. To je međutim moguće samo ako ta vatra za Isusa Krista i u nama plamti. Plamen našeg srca mora zahvatiti srce drugih, inače nema prijenosa. – A kako je to konkretno moguće?

Mi sami se trebamo što je moguće više baviti Evandjeljem. Na taj će nam način postati jasnija i značajnija ljubav Božja prema nama ljudima.

Trebamo sa svojom djecom razgovarati o Evandjelju. Tako će čuti o Bogu, našim iskustvima i našoj veličanstvenoj budućnosti. Trebamo sa svojom djecom i bližnjima zajednički moliti. U molitvi doživljavamo da je Bog s nama. Bog sluša i odgovara na naše prošnje i molitve. Za sve treba naći vremena, odreći se nečega i

truditi se. Molim vas, stoga, da pomognete pronositi tu vatru. Uzmite si vremena kako biste tu vatru prenijeli djeci, bližnjima.

Ljubav Božja prema svim ljudima budi u nama oduševljenje! Učinimo sve što možemo kako bi i naša djeca i naši bližnji bili oduševljeni ljubavi Božjom!

Srdačne pozdrave i Božji blagoslov pri svjedočenju za Isusa Krista, upućuje Vam

Vaš

Jean-Luc Schneider

Hodati s Isusom po vodi

Okružni apostol John Kriel je na „Susret mladih“ koji se održavao od 16. do 18. veljače 2018. u Kapstadtu pozvao iz svog okruga sve mlade od 14 do 35 godina starosti.

Matej 14, 29

„Dodil! reče mu. Tada se Petar spusti s lađice i pođe po vodi da dođe k Isusu.“

Srdačno ljubljena braćo i sestre, poseban je osjećaj stajati ovdje i doživjeti ovu službu Božju u ovako velikom i predivnom okruženju. Svjestan sam da me svi ne možete dobro vidjeti. Vi koji ste daleko vidite možda samo neku crnu točku i ne prepoznajete me čak ni na zaslonima. Razdaljine među nama su naprosto prevelike.

Lijep je ovo prizor i odražava moje trenutne osjećaje. Dok vas tako gledam, dok razmišljam o prisutnosti Boga među nama, osjećam se malenim i svjestan sam da sam tek neznan alat u ruci Božjoj. I želim ostati malen. Naša je želja i naše je uvjerenje međutim da je Isus Krist među nama. I svatko od nas može doživjeti da Isus nije negdje daleko, već da je neposredno uz njega. I premda nas je danas ovdje nekoliko tisuća, Isus je sa svakim od nas i veoma blizu svakom pojedinom od nas.

Kada je Isus ulazio u Jerihon, dočekalo ga je veliko mnoštvo ljudi. Među njima je bio i jedan čovjek imenom Zakej. Želio je vidjeti Isusa, ali je bio niska rasta. Drugi ga ljudi nisu baš voljeli. Nije bio ni pošten ni omiljen. Nitko nije obraćao pažnju na njega. Kada je, međutim, Isus ušao u grad, vidio je tog čovjeka. Znao je da narod prezire Zakeja i svratio je upravo u njegovu kuću.

Neki je čovjek ležao već trideset i osam godina uz ribnjak i čekao da ga netko spusti u vodu kad su je anđeli uzburkali, jer je ona samo u tom trenutku bila ljekovita. Nitko, međutim, nije mario za njega. Svi su ga ignorirali. Isus je međutim prišao upravo tom, od svih zaboravljenom, čovjeku i ozdravio ga.

Jednog dana je u hramu stao promatrati kako su ljudi prinoseći svoje žrtve i vidio neku siromašnu udovicu koja je žrtvovala dva srebrnjaka. Za sve ljude tamo njezina je žrtva bila bezvrijedna, beznačajna. Isus je to vidio i rekao im koliko važna i velika je bila žrtva te udovice.

Draga moja braćo i sestre, možda netko od vas ima sličan osjećaj da nije dio zajedništva, da ga zajednica ne prihvaća ni ne cijeni. Isus te međutim vidi. Želi ti prići i blagosloviti te. Netko drugi ima možda dojam da nitko ne misli na njega, da ga nitko ne primjećuje; vapi za pomoć ali se ništa ne događa. Kažem vam da nitko nije zaboravljen. Isus će doći i k tebi i pomoći ti.

Dragi mladi, draga braćo i sestre, možda i vi imate osjećaj da je vaš doprinos zajednici beznačajan. Da ga nitko ni ne primjećuje, da vam nitko ne zahvaljuje i da sve što činite nema nikakvog značenja.

Isus vidi svako dobro djelo i svaku žrtvu. Po Duhu Svetom nam poručuje da se ne opterećujemo sličnim mislima. Da on vidi što smo za njega učinili i da će nas zato blagosloviti. Premda nas jutros ovdje ima veoma mnogo, možemo biti sigurni da Isus poznaje svakoga od nas osobno i da želi na poseban način blagosloviti svakoga od nas.

Pročitao sam vam redak iz poznate priče da su učenici bili na moru kada je naišla oluja. Podigao se snažan vjetar koji je bacao njihovu lađu amotamo. Odjednom su vidjeli nekoga kako hoda po vodi prema njima. Silno su se uplašili. Što se sada događa? Isus je to shvatio te im odmah rekao: „Odvažni budite! Ja sam, ne bojte se!“ Petar mu nato odgovori: „Gospodine, ako si ti, naredi mi da dođem k tebi po vodi!“ I zatim slijedi tekst koji smo čuli: „Dođi! Reče mu. Tada se Petar spusti s lađice i pođe po vodi da dođe k Isusu.“

Lijepa je to slika za naše otkupljenje. Isus nas poziva: „Dođi!“ Od pada u grijeh prvog čovjeka Bog poziva ljude, sve ljude: „Dođi k meni. Uvest ću te u vječno zajedništvo sa sobom.“ To je Božji poziv čovječanstvu: Dođi! Nije to opći poziv, nego osobni poziv. Bog poziva svakog čovjeka osobno: „Dođi k meni!“ Taj je poziv upućen i nama, brate, sestro! On želi uvesti u vječno zajedništvo tebe i mene.

Danas nam Isus poručuje: Dođi, želim ovdje i sada biti s tobom. Ili da kažemo riječima današnjeg gesla: „Dođi, želim u vama živjeti i kretati se.“ Dopustite mi da budem dio vašeg života!

Ako želiš doći k Isusu, moraš slijediti njegov primjer i-to je odlučujuće-činiti što je i on činio

40.000 sudionika okupilo se na stadionu u Kapstadtu na koncerte, predavanja i službu Božju

Podijelite svoje misli i svoj život sa mnom! Približite mi se!

Taj nam poziv ne upućuje neka organizacija, ni vaši roditelji: upućuje vam ga sam Isus i odnosi se upravo na tebe i tebe i tebe. Dođi! Želim da uđeš u moje kraljevstvo. Dođi, želim živjeti s tobom! I treći poziv: Dođi, trebam te! Dođi i služi mi! Taj Isusov poziv upućen je svakom pojedinom od nas.

Taj poziv je bio upućen i Petru i on se odazvao. Petar je morao učiniti nešto što je ljudski gledano bilo nemoguće, trebao je naime hodati po vodi. Ljudski gledano, to je neizvedivo, nemoguće. Isus je međutim rekao Petru: Dođi! Petar je morao učiniti kako mu je Isus rekao, morao je slijediti njegov primjer.

Braćo i sestre, to je za nas odlučujuće. Ako želimo slijediti Isusov poziv i ako želimo doći k njemu, postoji samo jedan način: moramo slijediti Isusov primjer, moramo učiniti što Isus želi, moramo učiniti što Isus kaže! Nije dovoljno vjerovati i dolaziti u crkvu. Nije dovoljno činiti dobra djela. Nije dovoljno moliti i prinositi žrtve. Ako želiš doći k Isusu, moraš slijediti njegov primjer i – to je odlučujuće, učiniti što je i on učinio.

Znam, ljudski gledano, to nije moguće. Ali Petar je znao da može ako mu Isus naređuje. Što znači činiti što je Isus učinio i slijediti njegov primjer? Za svog je života na zemlji Isus težio za jednim ciljem: želio se vratiti k svom Ocu. Sve ostalo bilo je manje važno. Želio je izvršiti svoj nalog i vratiti se k Ocu. To je imalo apsolutni prioritet.

Ako želimo doći k Isusu, moramo odrediti prioritete. Za nas je najvažnije da uđemo u kraljevstvo Božje. To je naš prioritet. To je put kojim želimo ići.

Isus je bio poslušan. Bez obzira na okolnosti, on je vršio volju Očevu. U svim situacijama, u svim prilikama. Ništa i nitko ga nije mogao spriječiti da učini ono što je Otac od njega zahtijevao. Slijediti Isusov primjer znači biti poslušan Bogu bez obzira što se dogodilo. U svakoj situaciji, bez iznimke. Mi se držimo deset zapovijedi Božjih. Nema diskusije, nema kompromisa – to je volja Božja i nju vršimo.

Isus je bio pun ljubavi i ljubio je ljude kakvi jesu. Slijediti Isusov primjer znači stavljati ljubav na prvo mjesto. Želimo voljeti svakog pojedinca. Isus je bio spreman oprostiti. On je opraštao čak i svojim neprijateljima. Nastojat ćemo slijediti njegov primjer.

*Naša ljubav za Gospodina je ta
koja nas motivira da mu
budemo poslušni*

Sigurno da se za to treba boriti i da ta borba nije jednostavna. Mi međutim čeznemo da mogujemo oprostiti svima – pa i svojim neprijateljima.

I još jednom, izgleda da je to, ljudskim oko gledano, nemoguće. Ali uz Božju pomoć bit ćemo u stanju i učiniti to, jer to Isus od nas traži, jer nam daje potrebnu snagu. Pouzdaj se u njega! On ne zahtijeva ništa od tebe što ti ne bi mogao / mogla izvršiti. Ako te za nešto moli, pomoći će ti da to i napraviš. Moraš samo htjeti!

Dakle, kao što je i rečeno, bilo je rizično. I divim se Petru zbog odvažnosti. On se upustio u tu avanturu, izišao je iz lađe i koraknuo na vodu. Znamo da je Petar bio dobar plivač, o čemu čitamo u jednom drugom tekstu. Ali u tim vremenskim prilikama s vjetrom i valovima bio je to po život opasan korak.

I sâm je to dobro znao. Opasnost da se utopi bila je velika. Ali on se upustio u taj rizik. Prkosio je opasnosti.

Draga braćo i sestre, nasljedovanje Krista ima svojih posljedica. Mnogi oklijevaju kada treba slijediti Krista i njegov primjer, pokoravati se njegovim zakonima, ljubiti i opraštati, jer iza svega toga slijede neke posljedice. Tko sluša Isusa i slijedi ga, ima ponekad manje lagodan život. Mora se zadovoljiti s mnogo manje užitaka. Tko uvijek slijedi zakon, ima manje novca, manje veselja u životu, manje slave i uspjeha. Ako želimo ostati kod Isusa i živjeti u njemu, postoji opasnost da manje dobivamo od drugih. Spremni smo međutim prihvatiti taj rizik radi Isusa.

Sada bi netko mogao reći: „Da, ali to je riskantno. Učite nas da moramo opraštati; mi na nasilje ne odgovaramo nasiljem, nego oprostom. Time je opasnost međutim velika da će nas drugi smatrati slabijem.“ Da, tako je to u tom ludom svijetu u kojem živimo. Tko želi oprostiti, slovi kao slab, kao netko bez rješenja, koji se ne zna osvetiti ni obraniti. Dakle, on oprašta. Za ovaj svijet je opraštanje znak slabosti. I ponekad nas ljudi smatr-

Okružni apostol
Deppner (DR Kongo)

Okružni apostol Rüdiger Krause
(Sjeverna i Istočna Njemačka)

Okružni apostol Tshitshi
Tshisekedi (DR Kongo)

Okružni apostol John L. Kriel
(Afrika- jug)

aju slabima jer smo spremni oprostiti. Prihvatimo taj rizik i slijedimo Isusov primjer!

Netko će u sebi sada sigurno pomisliti: „Pa dobro, ali ja ne uspijevam uvijek biti poslušan, sve ljubiti, uvijek biti vjeran i svima oprostiti. A ako na kraju ipak ne uspijem, sve sam izgubio. Ne samo što neću doći u kraljevstvo Božje, nego sam i čitav život morao ispaštati. Gubitnik sam.“ To je međutim riziko koji moramo prihvatiti.

Draga braćo i sestre, ponavljam još jednom, riskirat ćemo i slijediti Isusa. To želim svima nama. Nitko se neće morati kajati, jer Isus je vjeran. On će ti pomoći. On će te blagosloviti, uvest će te u svoje kraljevstvo. I tamo ćeš imati udjela u njegovoj slavi. Vladat ćeš zajedno s njime. Zato se isplati ostati vjeran Isusu. Molim te, odvaži se i riskiraj, nećeš se pokajati!

Petar je prihvatio rizik. Izišao je iz lađe i uspio je. Bilo je to čudo. Mogao je hodati po vodi kao i Isus. Zbog čega? Jer je njegova motivacija bila ispravna. Nije ostalima u lađi rekao: „Hej, pogledajte, pokazat ću vam sada nešto sasvim posebno!“ Nije hodao po vodi da bi drugima imponirao. Nije im htio pokazati da je bolji od njih. Takve mu misli uopće nisu pale na um.

Jedina je njegova misao bila: želim k Isusu. To je bila njegova motivacija. Bilo mu je svejedno što će drugi o njemu misliti. Bilo mu je svejedno da je možda učinio nešto iznimno veliko. Njegova je jedina želja bila: doći k Isusu, i stoga je bio spreman napraviti ono

što mu je on rekao.

Draga braćo i sestre, ako vršimo Gospodinove zapovijedi, ako smo vjerni Kristu, ne činimo to da bismo nekome pokazali da smo bolji od njega. Ne želimo biti bolji kršćani od drugih. Ne želimo nikoga impresionirati. Naš motiv je nešto drugo. Jer svi mi znamo da to ne činimo sami, jer smo slabi za to. To nije moguće.

Naša je ljubav prema Gospodinu motiv da ga poslušamo. Budući da ljubimo Isusa Krista, činimo ono što on želi. Budući da ljubimo Boga i želimo zajedništvo s njime, poslušni smo mu i svoj život živimo prema Evnađelju. To je naša motivacija. I sve dok je tako, Isus će nam pomoći da učinimo i ono što nam izgleda nemogućim. Ako želimo biti bolji od drugih ili ako ih želimo impresionirati, sigurno nećemo uspjeti. Ali ako je naša motivacija čista, i ako je naša želja doći k Isusu i biti u zajedništvu s njime, Bog će nam pomoći. Za ljude je to nemoguće. Ali s Isusom je sve moguće.

Znadete kako je završila zgoda s Petrom. Izišao je iz lađe, hodao po vodi i odjednom – iz nekog razloga, koji ne znam – pogledao je u vodu, vidio valove i prestrašio se. Počeo je tonuti. Našao se pred smrću. U zadnjem je trenutku povikao: „Gospodine, spasavaj!“ Isus je odmah ispružio ruku i uhvatio ga te rekao: „Malovjerni, zašto si posumnjao?“

Zanimljiva je ta priča s Isusova gledišta. Za njega vjetar i valovi nisu očito bili nikakva prepreka zbog koje Petar ne bi bio mogao doći k njemu. Jedini problem je bila sumnja, nedostatak vjere kod Petra.

Problematično u čitavoj stvari nije bilo ni uzburkano more ni vjetar, nego pamanjkanje vjere.

Draga braćo i sestre, sigurno da svi mi prolazimo kroz patnje i nevolje. Moramo i žrtve prinostiti, a ponekad i propuštamo neke stvari zbog svoje vjere, svoje vjernosti prema Isusu Kristu. Ali te patnje nisu opasne za nas. One ne mogu spriječiti naš ulazak u kraljevstvo Božje. Opasnost ne dolazi izvana; ona dolazi iznutra. Ako je naša vjera slaba, tada postaje opasno.

Ako se više ne pouzdajemo u Isusa i ako zaključimo da je ono što on od nas očekuje nemoguće, tada postaje opasno. Ako naša vjera oslabi i ako više ne vjerujemo u Isusovo obećanje i ako se pitamo da li se sve to još isplati. Trebamo li se zaista odreći ovoga i onoga? Hoćemo li doista dobiti obeštećenje u kraljevstvu Božjem ako se pouzdajemo u Gospodina i njegovo obećanje? Tada smo slabi. Mi međutim želimo ostati snažni u vjeri.

Sigurno se tu i tamo događa – vjerujte da ni ja nisam iznimka – da odjednom padnemo, postanemo slabi i griješimo i ne činimo ono što Isus od nas očekuje. Tada spoznajemo koliko smo slabi. A ponekad nam ponestane hrabrosti tako da pomislimo kako u tome nikada nećemo uspjeti. Braćo i sestre, možda je i među nama sada netko tko misli da neće u tome uspjeti, da nije dovoljno dobar, da nije dovoljno vjeran. Svima koji tako razmišljaju želim poručiti da nemaju pravo. Uspjet

će ako se obrate Isusu, povjere mu svoje misli i poruče mu kako žele ostati u zajedništvu s njime i mole ga za pomoć. I Isus će pomoći. Učvrstit će tvoju vjeru. Ali ti moraš takvu želju imati u svom srcu kao što ju je imao i Isus koji se želio vratiti svom Ocu.

Svi koji doista žele ući u kraljevstvo Božje i spremni su slijediti Isusa, dobit će snagu i milost koje su im za to potrebne. Pouzdajte se u Isusa! Odazovite se njegovom pozivu! On vam govori: "Dođi!" Odgovorite na njegov poziv i učinite kako je učinio i on. Živite i krećite se u njemu! Čak i kada vam se čini nemogućim, uspjet ćete. Ako je vaša motivacija ljubav za Isusa Krista, on će vam dati snage koja vam je potrebna da biste ušli u njegovo kraljevstvo. I već ovdje ćete biti u zajedništvu s njime – a ne tek u nebu. Već ovdje ćete doživjeti kao je predivno živjeti s Isusom i kretati se u njemu. Amen.

TEMELJNA MISAO

Bez oklijevanja idemo putem nasljedovanja koje nas vodi prema Gospodinu.

Naše nasljedovanje je odgovor na Gospodinov poziv. Spremni smo prinostiti žrtve, jer ljubimo Boga i pouzdajemo se u njega. Bog će nas zato učiniti sposobnima da mu ostanemo vjerni sve do kraja.

Izbor-između ponude i naloga

Izabrani po milosti - zašto? Nema odgovora na to pitanje. A pitanje bi moralo zapravo glasiti: izabrani - za što? Ovdje donosimo razmišljanja Veleapostola Jean-Luca Schneidera o jednom od središnjih pojmova novoapostolske samosvjesti.

„Ti, Izraele, slugo moja, Jakove, kog sam izabrao, potomče Abrahama, mojega ljubimca! [...] Ne boj se, jer ja sam s tobom; ne obaziri se plaho, jer ja sam Bog tvoj.

Ja te krijepim i pomažem ti, podupirem te pobjedničkom desnicom" (Izaija 41, 8.10).

Bog se preko proroka obraća narodu Izraela da ga podsjeti na svoj izbor i da mu potvrdi svoju vjernost. Ta riječ vrijedi i za narod Božji novoga saveza.

Ne samo za vlastito spasenje

O našem izabranju u našem Katekizmu čitamo otprilike sljedeće: „Izbor je utemeljen na volji Boga koji pojedinog čovjeka ili grupe ljudi izabire za neki određeni cilj i time im daje odgovornost."

Izbor je čin koji je Bog učinio potpuno samostalno. Bog izabire ljude koje želi, kada želi, a da za to ne mora nikome podnositi račun (Rim 9, 14-17):

- s jedne strane na njihovo vlastito spasenje;
- s druge strane da i oni sudjeluju u njegovom planu spasenja.

Čovjek ne može svoje izabranje ni razumijeti i zavrijediti; mora ga međutim prihvatiti.

Sve drugo samo ne automatizam

Bog je izabrao Nou da ga spasi od općeg potopa. Svojom vjerom i svojom poslušnošću on je prihvatio i potvrdio taj izbor. Narod Izraela bio je izabran da primi blagoslov i spasenje; narod je trebao potvrditi taj svoj izbor tako da ostane vjeran Mojsijevu zakonu. Taj izbor nije učinjen po ljudskom mjerilu. On je bio slobodan Božji čin (Pnz 7, 6.7).

Osim toga, Bog je izabrao narod Izraela da mu služi: „... vi ćete mi biti kraljevstvo svećenikâ, narod svet. Tim riječima oslovi Izraele" (Izl 19, 6). I taj izbor je djelo Božje, nedohvatljivo ljudskom razumu.

Ponuda koju treba prihvatiti

Novi savez donosi spasenje po otkupljenju od grijeha, dakle, ukidajući čovjekovu odvojenost od Boga. Čovjek može steći spasenje samo po Isusu

Kristu. Spasenje proizlazi iz božanskog izbora:

- Da bi stekao blaženstvo, čovjek mora upoznati Isusa Krista, Sina Božjega i jedinog posrednika spasenja. Sam po sebi on nije u stanju steći tu spoznaju; mora mu je objaviti Bog. Čovjekova je dužnost da taj izbor potvrdi svojom vjerom. Tako je Bog objavio Petru da je Isus Pomazanik, Sin živoga Boga, i Petar je potvrdio svoje izabranje krenuvši za Isusom (Matej 16, 16. 17).
- Plan spasenja predviđa da se ono ponudi svim ljudima prije isteka vremena. To će biti moguće jedino nakon što Isus, Kralj svih kraljeva, uspostavi svoje kraljevstvo mira na zemlji i sotona i njegovi pristalice budu svezani. Bog slobodno izabire trenutak kada će svakom čovjeku omogućiti pristup spasenju, prije ili nakon njegove smrti, prije ili nakon Isusovog ponovnog dolaska. Taj izbor ovisi jedino o njegovoj volji: čovjek ga ne može ni objasniti niti može na njega utjecati.

Poziv na služenje bližnjemu

Kao narod Božji Novoga saveza su oni koji vjeruju u Isusa Krista izabrani ne samo da po Kristu budu otkupljeni, nego i da mu služe. Svi članovi Crkve Kristove pozvani su služiti tako da

- Bogu iskazuju čast i slavu i da mu se klanjaju,
- riječima i djelima svjedoče o dobrim djelima koja im je Bog učinio,
- šire Evanđelje,
- čine dobra djela.

Ta zadaća pripada na poseban način onima koji su nanovorođeni iz vode i Duha, budući da po djelovanju apostola i po milosti Božjoj mogu slušati naviještanje riječi Božje, primiti sakramente i oproštenje grijeha.

Djeca Božja, nanovorođena iz vode i Duha, izabrana su da budu prvincima u kraljevstvu Božjem. O svom ponovnom dolasku Isus Krist će uzeti k sebi one između živih i mrtvih koji su potvrdili svoj izbor tako što su prihvatili apostole koji su ih pripremili na njegov ponovni dolazak. Oni će imati pristupa u zajedništvo s Kristom, a da neće morati na Posljednji sud. U kraljevstvu mira sačinjavat će kraljevsko svećenstvo te će kao

Kristovi glasnici sudjelovati u posredovanju spasenja svim ljudima koji su ikada živjeli (Otkrivenje 20, 6).

U službi s posebnim nalogom

Oduvijek je Bog izabirao pojedine ljude da bi im povjerio neku posebnu zadaću. Abrahama je izabrao da bi postao blagoslovom za sve narode, Mojsija i Jošuu je izabrao da bi odveli narod Izraela u obećanu zemlju. Sâm Isus Krist se predstavlja kao Izabranik Božji kojega je Bog poslao da služi svim ljudima (usp. Matej 12, 18; Luka 9, 35).

Gospodin je izabrao svoje učenike i kasnije apostole, a zatim i Petra među njima da bi mu povjerio posebnu zadaću (Djela apostolska 15, 7).

Vjerujemo da izbor u neku službu počiva na volji Božjoj, a ne na ljudskoj. Pritom apostol ima zadaću spoznati božansku volju i po njoj djelovati.

Božji odgovor: vjernost

Bog je vjeran: On će dovršiti započeto djelo (Filipljanima 1, 6). Prema njegovom planu

otkupljenja svaki čovjek ima mogućnost biti otkupljen (1 Tim 2, 4). Izbor za spasenje odnosi se zapravo na trenutak kada Bog nudi spasenje. Na kraju kraljevstva mira svi će ljudi upoznati Isusa Krista. Oni koji budu isključeni iz zajedništva s Bogom, bit će isključeni samo zato jer nisu prihvatili ponuđeno im spasenje, a ne zbog toga jer nisu bili izabrani.

Bog čuva svoju Crkvu

Otkako je bila osnovana Crkva Kristova, Bog ju je čuvao tako što joj je davao potrebno posvećenje i milost kako bi unatoč ljudskoj nesavršenosti bila u povijesti uvijek po svom djelovanju vidljiva i prepoznatljiva. Pobrinuo se također da vidljiva Crkva mogne izvršiti svoje poslanje, to jest naviještati Evanđelje i održavati u ljudima živom vjeru u Krista. Iz ljubavi prema Bogu i bližnjemu članovi Kristove Crkve obavljaju svoju zadaću. A to vrijedi na posebna način za nas koji smo nanovorođeni iz vode i Duha, budući da je ljubav Božja pri našem zapečaćenju izlivena u naša srca.

Vršenje te zadaće treba, međutim, biti obilježeno bogobojažnošću. Moramo biti svjesni da čovjek može primiti spasenje ako ga je Bog za to izabrao. Bog si sâm odabire svoje izabranike. Taj izbor je misterij koji mi ne možemo objasniti, čin je to na koji ni na koji način ne možemo utjecati.

Do uspostave kraljevstva mira Kristovoj Crkvi pripadat će samo oni koje je Bog izabrao za spasenje i za određene zadaće. Stoga za ostvarenje plana spasenja nije neophodno da svi ljudi budu zapečaćeni ili kršteni prije Gospodinovog ponovnog dolaska.

Bog očekuje od nas da mu neumorno služimo iz ljubavi i da imamo pouzdanja u njega. On će se pobrinuti da u Crkvi uvijek bude dovoljno ljudi koji su izabrani da obave određenu zadaću. On će to učiniti i za vrijeme velike nevolje (Otkrivenje 12, 6). Evanđelje će se na zemlji naviještati sve do trenutka koji je Bog odredio.

Bog je uz svoju djecu

Bog je vjeran onima koje je izabrao kako bi se mogli ubrojiti u kraljevsko svećenstvo. On bdije kako nikakva sila ne bi mogla spriječiti njihovo dovršenje ili njihovo uznesenje o Kristovom ponovnom dolasku (Otk 12, 5). Ne znamo koji je broj svećenika Božjih i Kristovih potreban da bi se svi ljudi spasili (brojka od 144 000 je tek simbolična). Nitko ne može reći koliko prvenaca će biti na ovom i onom svijetu.

Mi smo s druge strane uvjereni da će apostoli djelovati na zemlji sve dok se ne uspostavi kraljevsko svećenstvo. Po apostolskoj službi će Bog svojoj djeci, koja su prihvatila svoj izbor, dati potrebnu snagu kako bi mogla postići cilj svoje vjere.

Bog pomaže svojim slugama

Gospodin će biti uz apostole koje je izabrao sve do kraja njihovog naloga (Matej 28, 20). Bdjet će nad službom Stijene, Petrovom službom, koju danas obnaša Velepaostol, kako nikakvo zlo ne bi nadvladalo Crkvu (Matej 16, 18). Svi službenici koji su od apostola primili neki nalog i koji rade zajedno s njima i Veleapostolom, mogu biti uvjereni u pomoć Isusa Krista. Zahvaljujući njegovoj pomoći moći će izvršiti svoj nalog dokraja.

Na kraju bih želio istaknuti misao starozavjetnog proroka i aktualizirati je kako slijedi: „Ne boj se, Crkvo Kristova, ne plašite se, djeco Božja, ne uzmičite, vi sluge. Isus je uvijek vjerno uz svoje izabranike!”